

DECLARACIÓ POLÍTICA

GALEUSCAT, L'ALIANÇA POLÍTICA A FAVOR D'UN ESTAT PLURINALCIONAL

Madrid, 25 de gener de 2006

1.- Antecedents històrics

L'aliança entre les forces nacionalistes basca, gallega i catalana ve de lluny: el nostre projecte comú ha fet un llarg camí cap a la definició d'una estratègia compartida i una unitat d'actuació amb l'objectiu d'assolir el reconeixement juridicopolític de les nostres realitats nacionals.

A la primèria del segle XVIII s'estableix el model d'Estat espanyol basat en el centralisme i l'uniformisme i es consolida al segle XIX, cosa que comporta una profunda deterioració de les realitats pluriculturals, plurilingües i plurinacionals.

Davant de la pràctica negació de les nostres realitats nacionals, el sentiment identitari es va fent palès a Euskadi, Galiza i Catalunya: s'hi van creant associacions i entitats culturals de prestigi, moviments ciutadans en favor de la llengua i la cultura nacionals, formacions polítiques, sindicats, etc., amb vocació de construir nació.

En aquest context, les forces nacionalistes de Galiza, Euskadi i Catalunya comencen a treballar plegades a la recerca d'una estratègia concertada:

- ✓ L'11 de setembre de 1923, Diada Nacional de Catalunya, se signa a Barcelona el **Pacte de la Triple Aliança** avalat per Francesc Macià, Nicolau d'Olwer, Ventura Gassol i Antoni Rovira i Virgili per Catalunya; Manu Egileor, Eli Gallastegi, Uribeetxebarria i Manu Robles Aranguiz per Euskadi, i Alfredo Somoza i Francisco Zamora per Galiza.
- ✓ Al cap de deu anys, se signa el **Pacte de Compostel·la** al Pazo de Fonseca a Galiza, amb la qual cosa es crea **Galeuzca** amb la participació, entre altres destacats nacionalistes, de Batista i Roca, Nicolau d'Olwer, Castelao, Suárez Picallo, Alonso Rios, Irujo i Rezola.
- ✓ L'Aliança Galeuzca va quedar estroncada per la revolta militar del 1936, La guerra, la derrota i la inacabable dictadura no van poder anorrear el compromís d'aquella generació de persones compromeses amb la democràcia i les llibertats. Fins i tot durant els durs anys de l'exili, el lehendakari Agirre, Castelao i Pi i Sunyer van treballar per mantenir viu l'acord i, sobretot, la memòria de les realitats nacionals de Galiza, Euskadi i Catalunya.

Per tot plegat, ha perdurat, i continua ben viu, un sentiment de germanat i solidaritat entre les societats gallega, basca i catalana. I també una certa complicitat social i política, que es va mantenir fins i tot en els anys més negres del franquisme, cosa que fa palès que la tenacitat democràtica i les aspiracions dels pobles són superiors en fortalesa a la negació dels drets individuals i col·lectius i la injusta agressió a les llibertats i a la cultura.

Al juliol del 1998 se subscriu la **Declaració de Barcelona** pel Bloque Nacionalista Galego, Convergència Democràtica de Catalunya, Unió Democràtica de Catalunya i Euzko Alderdi Jeltzalea-Partit Nacionalista Basc, amb la qual cosa es reprenia i es

renovava el vell i permanent objectiu de treballar, a través de l'acció coordinada, per assolir el reconeixement juridicopolític de les nostres realitats nacionals.

La **Declaració de Barcelona** inicia una nova etapa, una nova oportunitat per al treball coordinat, en un escenari molt diferent del que va conèixer la vella Galeuzca, un escenari marcat per una Europa en procés d'articulació econòmica i política i que avança, a mitjà termini, cap a una nova redistribució del poder polític.

Avui, quan ja n'han passat gairebé vuit anys, en continuem reivindicant la vigència i per això:

- Fem una crida a la societat espanyola per dialogar sobre una nova cultura política i promoure una conscienciació col·lectiva de la seva plurinacionalitat.
- Oferim a Europa i al món les nostres propostes en defensa de la diversitat, des de la convicció que és possible la convivència positiva i creativa.
- També ens comprometem amb la col·laboració entre els sectors més actius de la ciutadania en els àmbits intel·lectual, cultural, educatiu, professional i empresarial, a fi de dialogar sobre les nostres propostes i difondre-les.

Assumim aquests compromisos des del necessari respecte a l'especificitat de les nostres nacions respectives i des del respecte a les decisions estratègiques que cada partit adopti, en funció de la seva diagnosi, la seva anàlisi i el seu ideari polític.

2. El repte polític de GALEUSCAT: temps de cruïlla, temps d'oportunitat

El reconeixement ple dels fets nacionals d'Euskadi, Catalunya i Galiza exigeix teixir una complexa xarxa d'acords polítics i tenir un escrupolós respecte democràtic envers les decisions ciutadanes.

En aquest temps de cruïlla, l'Estat espanyol representa per a les formacions polítiques de GALEUSCAT una amenaça i una oportunitat:

- d'una banda, l'Estat espanyol és la institució que ens nega com a nacions, que ignora els nostres drets nacionals. És un Estat que no creu en la diversitat i que no accepta, a la pràctica, el pluralisme –la plurinacionalitat–, tot i que ho declari retòricament i fins i tot intenti interpretar-ho segons la seva exclusiva perspectiva política.
 - l'Estat és, alhora, l'espai polític prioritari de la nostra acció concertada.

L'estratègia que segueixen les forces polítiques majoritàries de l'Estat pel que fa als nostres drets nacionals està ben articulada. En són uns quants exemples:

1. L'aposta per l'homogeneïtzació artificial del sistema autonòmic que mira d'amagar i diluir les nostres institucions i realitats nacionals.
2. La presentació de les nostres exigències democràtiques com a extravagàncies o privilegis amb els consegüents retards i/o bloqueigs estatutaris, cosa que crea alhora la imatge d'"insaciabilitat" del nacionalisme.
3. Un discurs de deslegitimització social del nacionalisme en el conjunt espanyol (violència a Euskadi, pressió econòmica catalana, projecció de la falsa visió que el progrés de Galiza és inviable sense la presumpta solidaritat exercida per l'Estat, etc.).
4. La negació de la participació directa de les nostres institucions nacionals a la Unió Europea i en els fòrums internacionals en general, cosa que afecta directament el desenvolupament dels projectes nacionals d'Euskadi, Catalunya i Galiza.

Davant d'aquesta situació, la nostra decisió d'enfortir i consolidar definitivament l'acció política conjunta de GALEUSCAT comporta els compromisos i les tasques següents:

1. Impulsar les relacions amb altres forces polítiques que consideren un valor democràtic el reconeixement de la plurinacionalitat i de les nacions com a realitats vives que han de ser reconegudes com a tals pels estats.
2. Treballar en l'anàlisi, l'adequació permanent i l'actuació conjunta en els programes que donen suport a les polítiques més coherents amb la plurinacionalitat dels estats.
3. Difondre els nostres plantejaments polítics al conjunt de la societat i prendre la iniciativa, de manera conjunta i proactiva, per superar les actituds polítiques hostils.
4. Aprofundir en les relacions amb la societat civil organitzada com a forma de comunicació, interconeixement i col·laboració i impulsar, també, les relacions entre elles.
5. Avançar en la coordinació política en el Congrés dels Diputats i en el Senat i en l'impuls conjunt a la reforma de l'entramat institucional de l'Estat.

L'aliança GALEUSCAT entre BNG, CiU i EAJ-PNV constitueix l'única alternativa política a la idea de l'estat nació. Plegats constituïm la tercera força política de l'Estat. Des d'aquesta convicció, ens comprometem a actuar des de la reflexió sincera i lleial sobre les prioritats i l'eficàcia de la nostra actuació i a fer-nos cada vegada més presents en la vida social i política no sols de Galiza, Euskadi i Catalunya, sinó també en la política estatal i europea.

La història de l'Estat espanyol ens ensenya que els avenços en el reconeixement de la diversitat de nacions que el formen i la major qualitat de la democràcia sempre han estat processos paral·lels.

Des d'aquesta convicció, les forces nacionalistes majoritàries de Galiza, Euskadi i Catalunya oferim la nostra contribució per demostrar que un altre model d'Estat és possible i que l'oferta política de GALEUSCAT significa avançar en la convivència entre els diferents pobles que formen l'Estat espanyol, en l'aprofundiment de la democràcia i en la modernització de les estructures de l'Estat.

Els nous escenaris i els nous reptes als quals ens enfrontem a les nostres nacions fan palès que el nostre objectiu de construir un autèntic **Estat plurinacional** és més actual i té més sentit que mai i justifica les respectives reformes estatutàries iniciades.

En aquest context, el 2006 ha de ser un any decisiu per consolidar encara més el nostre compromís comú de projectar i promoure un model d'Estat plurinacional a Espanya, una tercera via entre el model centralista del PP i el model neoautonomista del PSOE.

És una tasca dura i engrescadora que abordem sense complexos. Som una aliança política amb vocació i decisió de futur. Tenim la convicció que avançarem en els nostres objectius, per a la qual cosa desplegarem els tres àmbits que són imprescindibles per aconseguir-ho:

- ✓ la consolidació de l'acció conjunta CiU, BNG i EAJ-PNV
- ✓ el diàleg, el debat i l'acord amb la resta de forces polítiques, per damunt dels legítims interessos partidistes
- ✓ la posada en marxa del Programa d'Actuació GALEUSCAT 2006

Tot això ho devem a aquelles persones que, en temps més difícils que els actuals, van ser capaces de crear i sostenir GALEUSCAT. Ho devem, al cap i a la fi, a la ciutadania de Galiza, Euskadi i Catalunya.

Madrid, 25 de gener de 2006